

Wilhelm (VS):

Jeg vil blot advare mod hr. Glistrups slogan: »lad idrætten få idrættens penge«. Hvis man fulgte det, mistede idrætten de 71 pct. af tipsmidlerne, som den får nu, for det har ikke et klap at gøre med idrættens penge.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

»Og han har aldrig levet, som klog på det er blevet, han først ej havde kær«. Derfor forstår hr. Wilhelm ikke spor om sporten og idrætten og dens funktion i samfundet og dens måde at blive finansieret på. Når vi overhovedet har fået en tipstjeneste i Danmark, er det udelukkende i kraft af et energisk arbejde af den samlede idræt igennem 14 år for at nå frem til det resultat. Det har været idrætten, der hele tiden har været den store drivkraft, både før og efter at vi vedtog loven i 1948. Hvis idrætten skulle have idrættens penge, så skal den ikke have 71 pct., men 100 pct. af tipsoverskuddet. Så må hr. Wilhelms venner og veninder i Grevinde Danner Stiftelsen o. lign. gå ad de normale bevillingsmæssige kanaler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.22

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 11:

Forespørgsel til indenrigsministeren og justitsministeren:

»Hvad agter regeringen at gøre for at forbedre sindslidendes vilkår?«

Af Wilhelm (VS) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 18/1 83. Fremme af forespørgslen vedtaget 21/1 83).

*Begrundelse***Wilhelm (VS):**

Når vi har taget initiativet til denne forespørgselsdebat om sindslidendes vilkår, kan det ses som en naturlig forlængelse af ting, vi ellers har beskæftiget os med. På samme måde har vi nemlig tidligere rejst brede debatter om andre udsatte grupper, f.eks. om indvandrernes vilkår og om børns vilkår. Desuden har vi beskæftiget os temmelig meget med retssikkerhed og retspleje i almindelighed, og det er næsten uundgåeligt derefter at tage specielt fat på de sindslidende, som har meget store retssikkerhedsmæssige problemer.

Når vi har fundet det rigtigt at tage sagerne op netop nu, hænger det også sammen med folketingsbeslutningen sidste sommer på grundlag af det radikale forslag om revision af sindssygeloven. Nu er det arbejde sat i gang, vil nogen måske sige, men dels gav folketinget ikke dengang ret meget anvisning på, hvordan man ønskede sindssygeloven ændret, i hvilken retning ændringerne skulle gå, dels har debatten hidtil givet det udseende af, at det kun er sindssygeloven, der er problemer med. Det er det ikke. Vi har med denne debat og den forberedelse, vi har gjort til den, ønsket at sætte fingeren også på nogle andre ømme punkter: registreringen af sindslidende, tilsidesættelsen af kravet om informeret samtykke som forudsætning for behandling – et krav, som gælder for alle andre patientgrupper – forsøgsbehandling, ansvars- og erstatningsproblemer i forbindelse med forsøgsbehandling, sammenhæng mellem tvangsforanstaltninger og underbehandling af det psykiatriske sygehusvæsen, uddannelsen af plejepersonale specielt til psykiatriske patienter, strukturplanerne; planerne vedrørende distriktskykiatri, aftalen om udbygning og forbedring for over 1 mia kr., hvis det er i dagens penge, efter at statshospitalerne blev overført til amterne – hvor